

نشانه‌های ظهور

اهمیت نشانه‌های ظهور:

نشانه‌های ظهور یکی از مباحث بسیار جدی است که مخاطبان زیادی در عرصه‌ی مهدویت به آن علاقه‌مند هستند. از یک طرف عشق به امام زمان و ظهور حضرت باعث می‌شود افراد نشانه‌هایی که نزدیک شدن ظهور را نشان می‌دهند، پیگیری کنند و از سوی دیگر ذات این مسائل که حس کنجکاوی انسان را ارضاء می‌کند، دارای جاذبه است. از آنجا که اینگونه مسائل حاشیه‌ای هستند و اصل مهدویت چیز دیگری است در جامعه زیاد به این بحث پرداخته نشده است. نشانه‌های ظهور در ادیان ابراهیمی بسیار مهم است تا حدی که در زمان بعضی از پیامبران اگر پیامبری پیشگویی‌اش در مورد ظهور و بروز اتفاقی درست از آب درمی‌آمد [بعضاً سال‌ها بعد] به پیامبری شناخته می‌شد مثلاً حضرت اِشعیای نبی تا هنگامی که زنده بود افراد کمی در بنی‌اسرائیل او را به رسمیت می‌شناختند اما بعدها هنگامی که پیشگویی‌های کتابش درست از آب درآمد، مردم به او لقب پِرافِت دادند. در زبان انگلیسی پِرافِت یعنی پیشگو، آنها به پیامبران‌شان پیشگو می‌گفتند. از نظر آنها کسی پیامبر است که پیشگوتر باشد و کسی را که پیشگویی‌هایش درست بود، قبول داشتند. عَهْدِین، عهد عتیق و عهد جدید پُر از این پیشگویی‌هاست. حتی از اول تا آخر برخی از کتاب‌ها پیشگویی است. در اسلام (شیعه و سنی) نیز روایت‌های فراوانی در رابطه با ظهور وجود دارد حتی گاهی در مورد برخی از مسائل آخرالزمان از جمله دجال، روایات اهل سنت بیشتر از تشیع است. نحوه‌ی برخورد ما با این نشانه‌ها باید چگونه باشد اگر کاربردی ندارند چرا پیامبران و اهل بیت به آنها پرداخته‌اند و اگر مفید هستند [با وجود معایب و خطراتی که گاهی دارند] به چه کار می‌آیند؟

پیشگویی‌هایی در مورد ظهور:

پیشگویی‌هایی که در مورد ظهور امام زمان شده است را می‌توان در سه دسته تقسیم‌بندی کرد:

✓ دسته‌بندی بر اساس زمان:

۱. پیشگویی‌هایی که در گذشته واقع و تمام شده است مانند تبدیل خلافت به سلطنت، سقوط بنی‌امیه، سقوط بنی‌عباس، جنگ‌های صلیبی و ...
۲. پیشگویی‌هایی که امروز شاهد وقوع آنها هستیم مانند اخبار مربوط به فساد، ربا، سبک زندگی نادرست، فحش‌های جنسی، بی‌اخلاقی‌ها، اینکه در آخرالزمان لباس زن و مرد شبیه هم می‌شود، مردها مانند زن‌ها آرایش می‌کنند و...
۳. پیشگویی‌ها و نشانه‌هایی که محقق نشده‌اند و ما منتظر تحقق آنها هستیم مانند خروج سفیانی، قیام یمانی و ...

✓ دسته‌بندی بر اساس عام و خاص بودن نشانه‌ها:

❖ نشانه‌های عام:

نشانه‌های عام یعنی نشانه و علامت‌هایی که عمومیت دارند که در قالب پدیده‌ی خاص و در مورد فرد خاص یا زمان خاصی مطرح نشده‌اند مانند روایات و احادیثی که در مورد احوال مردم آخرالزمان گفته می‌شود مثلاً اینکه در این دوران شرب خمر زیاد می‌شود، کسی را در آخرالزمان پیدا نمی‌کنید مگر اینکه یا ربا می‌گیرد یا ربا می‌دهد یا گردی از این دو در زندگی‌اش نشسته است.

❖ نشانه‌های خاص:

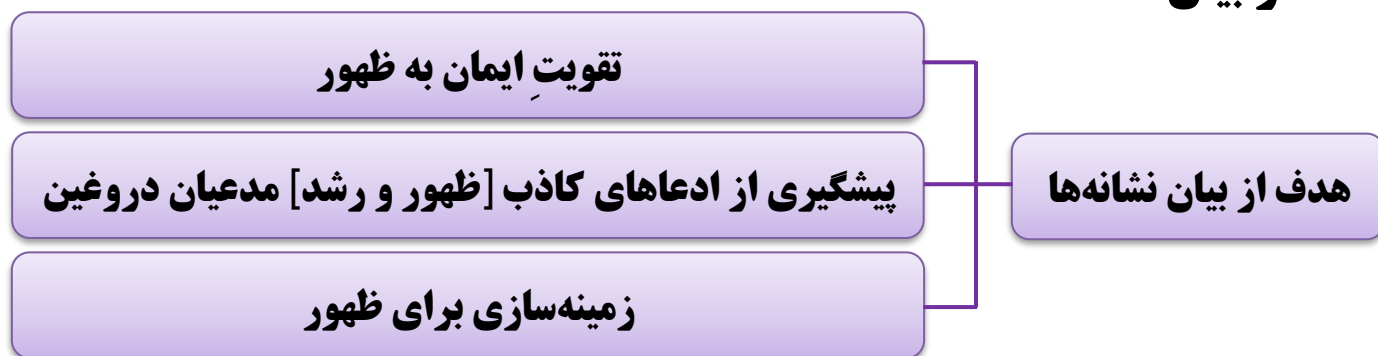
این نشانه‌ها در مورد زمان، فرد یا مکان خاص صحبت می‌کنند مثلاً نشانه‌هایی که می‌گوید این اتفاقات در شامات می‌افتد در نجف این اتفاق می‌افتد، مسجد کوفه فلان می‌شود در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان این اتفاق می‌افتد و ...

✓ حتمی و غیر حتمی بودن نشانه‌ها:

از جهتی دیگر نشانه‌ها به دو دسته علامت حتمی و علائم غیر حتمی تقسیم می‌شوند. ما علائم

حتمی را بیان می‌کنیم و هرچیزی غیر از آنها در دسته‌بندی علائم غیر حتمی قرار می‌گیرد. علائم حتمی شامل خروج سفیانی، قیام یمانی، خسف در بیداء، کشته شدن نفس زکیه و صیحه‌ی آسمانی می‌باشد. ممکن است در نشانه‌ها، بداء صورت بگیرد بداء یعنی به اراده‌ی خداوند چیزی آشکار شود یا تغییر یابد مثلاً فاصله‌ی خروج سفیانی تا ظهور حضرت که ۶ ماه است، هفت یا هشت ماه بشود.

هدف از بیان نشانه‌ها:

✓ تقویت ایمان به ظهور:

تحقق برخی از نشانه‌ها باعث دلگرمی مردم می‌شود.

✓ پیشگیری از ادعاهای کاذب [ظهور و رشد] مدعیان دروغین:

دانستن این نشانه‌ها باعث شناخت مدعیان دروغین می‌شود.

✓ زمینه‌سازی برای ظهور:

مثلاً یکی از نکات مطرح در بحث اربعین این است که اگر می‌خواهید ظهور امام زمان را نزدیک کنید، امام حسین علیه‌السلام را به دنیا بشناسانید چراکه امام زمان پس از ظهور در مکه به خانه‌ی کعبه تکیه می‌زنند با عنوان «یا اهل‌العالم» مردم دنیا را خطاب می‌کنند و پنج جمله خطاب به مردم دنیا می‌گویند که چهار جمله‌ی آن در مورد امام حسین علیه‌السلام است. وقتی می‌گویند من پسر همان حسین هستم یعنی اینکه مردم دنیا امام حسین را می‌شناسند پس دانستن نشانه‌ها، زمینه‌سازی‌هایی را به وجود می‌آورد اما این زمینه‌سازی‌ها باید در قالب و هندسه‌ی اصلی دین بگنجد یعنی اگر اصل دین را نفی کند به درد نمی‌خورد و نباید آن را انجام داد.

اهمیت فهم اصل دین:

- نشانه‌های ظهور باعث می‌شود انتظار ما انتظاری فعال باشد یعنی حداقل موجب می‌شود امام

زمان به مردم دنیا شناسانده شود به عنوان مثال مگر نمی‌گویند یکی از اصلی‌ترین دلایل غیبت، ترس از کشته شدن امام زمان است پس شیعیان باید به قدرتی برسند که وقتی ایشان ظهور کردند، توانایی دفاع از جان ایشان فراهم باشد این مستلزم تشکیل حکومت است، مستلزم داشتن سلاح، موشک و تجهیزات نظامی است زیرا دشمنان ایشان مسلح و مجهز هستند. امثال این موارد مربوط به همان بحث نشانه‌ها می‌شود منتها این نشانه‌ها یا هرچیز دیگری باید با قالب اصلی و متن دین هم‌خوانی داشته باشد پس ما باید اصل دین را بشناسیم در غیر این صورت فعالیت در زمینه‌ی ظهور و مهدویت موجب گمراهی ما می‌شود. نشانه یعنی نشانی یعنی به ما نشانی و آدرس می‌دهد و می‌گوید برو آنجا. پس اصل، متن دین، فهم دین و هندسه‌ی دین است. در مورد یکی از زنان پیامبر که جلوی امیرالمؤمنین ایستاد، پیامبر نشانه گذاشته بود اینکه نباید جلوی علی می‌ایستاد، اصل دین بود اما پیامبر یک نشانه هم گذاشته بود که اگر در فلان منطقه رسیدی و سگ‌هایی بر تو پارس کردند و به سمتت حمله‌ور شدند، ای همسر من بدان آنجا ناحق هستی. آیا این سگ‌ها الزاماً باید برای تمام افرادی که آنجا بودند پارس می‌کردند؟ خیر، آیا شناخت امیرالمؤمنین و بر حق بودن ایشان نیاز جدی به پارس آن سگ‌ها داشت؟ خیر.

پس اصل، متن دین است و نشانه‌ها شاخ و برگ‌اند

اصالت با اصل دین است، نشانه‌ها مکمل هستند.

- اصول همیشه و در همه‌ی شرایط به کار می‌آیند اما نشانه‌ها در شرایط خاص مثلاً حقانیت امام حسین از اصول بود اما فردی مثل زهیر به آن نرسیده بود و جالب است که اینجا هم یک نشانه، مکمل می‌شود و او را نجات می‌دهد.
- اصول را نمی‌توان تفسیر نادرست کرد اما نشانه‌ها را می‌شود به عنوان مثال اصل دین می‌گوید باید به مسلمان‌ها کمک کرد.
- اگر اصول و نشانه‌ها با هم تعارض پیدا کنند، تقدم با اصول است نه نشانه‌ها. به همان اندازه که ما نشانه‌های ظهور را می‌شناسیم، دشمن نیز آنها را می‌شناسد. او هم می‌داند ما سفیانی، سید یمانی و سید خراسانی داریم. خودتان را جای آنها بگذارید چرا کاری نکنند و این نشانه‌ها را نسازند آنها با این کار (ساخت نشانه‌های دروغین) به سه هدف می‌رسند:
 ۱. ما را به اشتباه می‌اندازند.
 ۲. خود را موجه جلوه می‌دهند.

۳. مردم را دلسرد می‌کنند؛ داستان، داستانِ چوپان دروغگو می‌شود.

جالب است که هر بار دشمن فرقه‌ای جدید می‌سازد آن را همزمان با اعتقادات ما برونرسانی و باگ‌ها و ایرادات آن را رفع می‌کند.

سخن پایانی:

پس وظیفه‌ی ما این است که اصل دین را دریابیم. دینداری ما می‌گوید گناه نکنید. اصلی‌ترین چیزی که در مورد ظهور وجود دارد، وظایف منتظران است. هر چیزی که با این در تضاد باشد، باید کنار گذاشته شود. وظیفه‌ی یک منتظر، آماده نگه داشتن خودش و جامعه است، گناه نکردن است، ارتباط قلبی پیدا کردن با امام زمان است.

سخنرانی استاد رائفی‌پور

موضوع: نشانه‌های ظهور

خلاصه و چکیده سخنرانی احیای مهدوی، اردیبهشت ۹۶ تهران

تهیه شده در واحد مهدویت مؤسسه مضاف، مهدیاران [@Mahdiaran](https://www.mahdiaran.com)